

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «ocean ibiza» — Υπ' αριθ. 10 610 525 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 2207/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 2207/2013-1, την ανακοπή που άσκησε η Marbella Atlantic Ocean Club, S και να κάνει δεκτή την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 10 610 525 «ocean ibiza» (μεικτή) της κλάσεως 41· και
- να καταδικάσει στα έξοδα της εν λόγω διαδικασίας την προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που οφείλονται στα όσα διεξήχθησαν έως σήμερα ενώπιον του τμήματος ανακοπών, του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και των κατώτερων δικαιοδοτικών οργάνων, και είχαν ως αποτέλεσμα την υπό κρίση προσφυγή.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2015 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση F-52/11, De Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-10/15 P)

(2015/C 073/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: C. De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο, αφού αυτό μεταρρυθμίσει μερικώς την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, να αναιρέσει τις παραγράφους 2 και 3 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και τα σημεία 5, 7, 14, 16 έως 21, 24 έως 27, 29, 32, 35 έως 37, 39 έως 43, 46 έως 55, 57 έως 59, 62 έως 66, 68 και 69, 73 και 74, 76 και 77, 87 έως 91, 93, 95 έως 100, 103, 106 και 107, 109 έως 112, 117, 120, 124, 142, 144 και 145, 148 έως 153, 161 έως 170, 175 έως 182 και 184 έως 193 του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Περαιτέρω, ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αναπέμψει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) προκειμένου τούτο, υπό διαφορετική σύνθεση, να αποφανθεί εκ νέου επί των αναιρεθέντων σημείων του σκεπτικού, μετά από διεξαγωγή της προγενεστέρως ζητηθείσας ιατρικής πραγματογνωμοσύνης. Ο αναιρεσείων επιφυλάσσεται ως προς την πρόταση οποιοσδήποτε, αμέσου ή/και εναντίου, αποδεικτικού μέσου το οποίο πρόκειται ενδεχομένως να είναι αναγκαίο εν σχέσει προς τα επιχειρήματα που προβάλλει, αμυνομένη, η αντίδικος, καθώς και ως προς την προσκόμιση οποιωνδήποτε άλλων εγγράφων που θεωρούνται ως χρήσιμα για την αντίκρουση των απόψεων της αντιδίκου. Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει τους εξής λόγους:

1. Ελλείπουσα αιτιολογία των επίμαχων σημείων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
2. Όσον αφορά το αίτημα περί ακυρώσεως των υπό οποιαδήποτε μορφή συναφών εγγράφων καθώς και εκείνων που χρησιμοποιήθηκαν από την επιτροπή έρευνας, ο αναιρεσείων βάλλει κατά του ότι το εν λόγω αίτημα κρίθηκε απαράδεκτο, δεδομένου ότι, κατά τον αναιρεσείοντα, το εν λόγω αίτημα αφορούσε ειδικώς όλα τα έγγραφα τα οποία χρησιμοποιήθηκαν από την επιτροπή έρευνας και τα οποία ζητήθηκαν άσκοπα.
3. Όσον αφορά το αίτημα περί αναγνώρισεως της ηθικής παρενοχλήσεως, ο αναιρεσείων βάλλει κατά της αποφάσεως του ΔΔΔ λόγω παραθέσεως προσχηματικής αιτιολογίας, στο μέτρο που η αναγνώριση της εις βάρος του διαπραχθείσας παραβάσεως συμβατικής υποχρέωσες δεν αποτελεί, ασφαλώς, διαταγή απευθυνόμενη στην Τράπεζα και δεν αποτελεί, επίσης, δήλωση που να συνιστά διατύπωση αρχής.
4. Όσον αφορά το αίτημα να υποχρεωθεί η αναιρεσίβλητη να παύσει την ηθική παρενόχληση, ο αναιρεσείων διατείνεται ότι η προβαλλόμενη απαγόρευση εκδόσεως διαταγής δεν μπορεί να είναι απόλυτη, αλλά πρέπει κατ' ανάγκην να κάμπτεται σε περίπτωση συμπεριφορών που προσβάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τα θεμελιώδη δικαιώματα.
5. Όσον αφορά το αίτημα περί αποκαταστάσεως των ζημιών που επήλθαν συνεπεία της ηθικής παρενοχλήσεως, ο αναιρεσείων υπογραμμίζει το γεγονός ότι το ΔΔΔ, αφενός, προβαίνει σε ανάκληση των αιτήσεων που αυτός είχε υποβάλει προς την επιτροπή έρευνας και, αφετέρου, παρατηρεί ότι η ΕΤΕπ δεν υπέχει υποχρέωση να προβεί στην εκτέλεση καμίας ενέργειας, διότι δεν υπάρχει καμία καταδικαστική απόφαση επ' αυτού και διότι η απόφαση της ως άνω επιτροπής δεν έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα, δεν έχει δεσμευτική ισχύ και δεν αποτελεί, επίσης, διαδικαστική προϋπόθεση.
6. Όσον αφορά το αίτημα περί αποκαταστάσεως των ζημιών, εξεταζόμενων αυτών καθ'αυτών, ο αναιρεσείων, αφενός, διατείνεται ότι το ΔΔΔ εσφαλμένως προσάπτει σ' αυτόν ότι δεν παρέσχε διευκρινίσεις σχετικά με την ύπαρξη καμίας πλάνης περί το δικαίο και, αφετέρου, θέτει υπό αμφισβήτηση τον καθορισμό του ποσού της αποζημιώσεως και την αιτιολογία της εν λόγω επιδικασθείσας αποζημιώσεως ύψους 3 000 ευρώ.